

אחרון של פסח לנצל כל רגע דיום זה

א. היות ואחרון של פסח הוא סיום וחזרתם וסך-הכל דימי הפסח¹ - מובן גודל ויוקר מעלת הזמן והצורך לנצל כל רגע ורגע דיום זה לתקן ולהשלים (גם מלשון שלימות) כל עניני העבודה דחג הפסח שיהיו באופן של שלימות².

לאכול מצה שרוי בכל הסעודות דאחרון של פסח

ב. ראינו בהנהגת כ"ק מו"ח אדמו"ר על שולחנו - שהי' מהדר לאכול מצה שרוי³ בכל הסעודות דאחרון של פסח, החל מסעודת הלילה⁴.

בכל מאכל ומאכל אפי' במאכלים שלא רגילים לאכלם עם לחם

ג. לא רק פעם אחת בסעודה, או ג' פעמים, אלא בכל מאכל ומאכל, דגים ובשר כו', ועל אחת כמה וכמה מרק, הי' מערב מצה שרוי (אפי' במאכלים שבמשך כל השנה כולה לא רגילים לאכלם עם לחם וכיוצא בזה)⁵.

ד. כ"ק מו"ח אדמו"ר הורה גם לכל אלו שהסבו על שולחנו שיש לנהוג כן, וכן נהגו לא רק בפניו, בסעודות שהסבו על שולחנו, אלא גם שלא בפניו כו', ובמילא, נעשה הוראה לרבים⁶, אנשים נשים וטף⁶.

סעודת משיח

ה. כ"ק מו"ח אדמו"ר סיפר, ש"סעודת אחרון של פסח היתה נקראת אצל הבעש"ט סעודת משיח", כי ב"אחרון של פסח מאיר גילוי הארת המשיח" ומאחר שגילה זה הו' לרבים וציוה לפרסם זאת, מובן שזה שייך לכל אנשי הדור⁷.

ו. אם ישנם כאלה שלא קיימו מנהג זה עד עתה, בודאי יקיימו מנהג זה מכאן ולהבא⁸, כשיסבירו להם גודל מעלת הענין (ובודאי ישנם כמה וכמה שידועים ומבינים כו'), אף שלא הורגלו בו לפני זה⁹.

ואת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

- 1) "ולכן הרי הוא גם בבחי' מאסף לכל המחנות" לכל עניני חג הפסח¹.
- 2) אחרון של פסח תש"ג - התועודיות ע' 64: "כלשון המשנה 'אם לא עכשיו אימת' - הן בנוגע להעבודה הקשורה עם הרגעים דיום זה, והן בנוגע לעבודה הקשורה עם כל ימי הפסח . . . והעיקר - להמשיך עניני הפסח על כל השנה כולה בנוגע לעבודה במעשה בפועל, שהרי בכל הענינים ישנו הכלל ש"המעשה הוא העיקר" וכו'".
- 3) שיחת אחרון של פסח תשמ"ח - התועודיות ע' 171: "...ואעפ"כ, באחרון של פסח - לא אז בלבד שמקילים באכילת מצה שרוי, אלא אדרבה, מדקדקים ומהדרים לאכול מצה שרוי, כפי שסיפר ל"ק מו"ח אדמו"ר אודות הנהגת אביו, ל"ק אדמו"ר, הן בנוגע לתכלית הזהירות ממצה שרוי בשבעת ימי הפסח, והן בנוגע להידור באכילת מצה שרוי באחרון של פסח. וכן ראינו וכו'".
- 4) שם ע' 171: "שמחה מובן גודל ההדגשה שבדבר, באופן דכל המרבה כו'".
- 5) שם ע' 171: "לא רק הנהגה השייכת ליחיד סגולה, ועאכ"כ לא רק לנשיאים בלבד, אלא וכו'".
- 6) שם ע' 171. ולהעיר משיחות לילות חג הפסח תשמ"ח הערה 259 - התועודיות ע' 111: "התיקון והשלימות בנוגע לזהירות ממצה שרוי, נעשה (אף הוא) באחרון של פסח, שבו מהדרים לאכול מצה שרוי דוקא".
- 7) תשמ"ח שם ע' 142: "אנשים נשים וטף - כי הוא נשיא הדור, ר' הנשיא הוא הכלל". ושם ע' 143: "הכוונה בזה . . . שמסעודת משיח באחרון של פסח, יומשך ההארה דמשיח בכל הענינים ופרטים בחיי היום יום (גם בגשמיות) של יהודי במשך כל השנה כולה. ובפשוטו - שכל מה שיהיה עושה במשך כל השנה כולה, גם בעניני הגשמיים, יהי' חדר באלקות וקדושה (מעין ובדוגמא כפי שיהי' לאחרי ביאת המשיח), ועד למסירת נפש יחידה שבנפש (בחי' משיח שבנפש) ובשלימות, כדבעי למיעבד".
- 8) "ובפרט שגם מה שלא קיימו מנהג זה עד עתה אינו מפני התנגדות ח"ו, כי אם, מפני חסרון הידיעה וההבנה בגודל מעלת הענין כו', או מפני הרגילות בהנהגתו הקודמת, כלשון הידוע 'מנהג אבותינו בדינו', ולכן, כשיסבירו לו גודל מעלת הענין וכו'".
- 9) אחרון של פסח תשמ"ט - התועודיות ע' 57: "...בודאי יתחיל לקיים מנהג זה, אף שלא הורגלו בו לפני זה, במכל שכן וק"ו מכללות החידוש דתורת הבעש"ט בדורות שלפני זה, ועאכ"כ לאחרי תורת

שתיית ד' כוסות בסעודת משיח

ז. המנהג דשתיית ד' הכוסות בסעודת משיח שנתגלה על ידי כ"ק אדמו"ר, הי' רק בנוגע לתלמידי ישיבת תומכי תמימים; ואילו כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו גילה ופירסם מנהג זה לכל ישראל, אנשים נשים וטף, והולך ומתפשט בכל תפוצות ישראל¹⁰.

ח. כמה פעמים הורה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח להנהלת הישיבה (או באי-כחם) לחלק הד' כוסות לכל הנאספים¹¹.

ט. לפרסם ולפעול על עוד יהודים שיקיימו המנהג דשתיית ד' כוסות¹².

י. פשיטא - באופן של זהירות משיכרות, חס ושלום¹³, על ידי זה שיקח כוסות שלפי ערכו, או שישתה רוב כוס, וכיוצא בכו'¹⁴.

לשתות כל הד' כוסות עם כוונה שזה שייך להגאולה

יא. אלה שספק אצלם אם שתו כל ד' הכוסות בכוונה שזה שייך להגאולה העתידה, בודאי ישלימו, דשתיית ד' הכוסות צריכה להיות באופן ודאי וברור¹⁵.

הבעש"ט בכללותה נתקבלה ונתפשטה בכל תפוצות ישראל¹⁶.

ושם ע' 55-6: "...ועוד וגם זה עיקר - שכינוי שנתפשט המנהג דאכילת סעודת משיח, הרי, ההנהגה דהדרד הכלילה היא היפך הציווי ד"אל תפוש מן הציבור", והיפך הציווי דאהבת ישראל ואחדות ישראל, בכל השנה כולה, ועאכ"כ ב"ח"ט . . . היינו שביט"ו יש הדגשה יתירה על ההשתתפות עם הציבור כולו.

וניש להוסיף בזה, שהחיוב לקיים המנהג דאכילת סעודת משיח משום "אל תפוש מן הציבור" (וכללת הציווי דאהבת ישראל ואחדות ישראל) הוא בתקפו גם כשהיחיד נמצא בביתו, בקרן זווית שלו, כי, אע"פ שהציבור אינו יודע שהיחיד פורש ממנו, הרי "כלפי שמי' גליא", ומה גם שהפרישה מן הציבור בענין מסויים יכולה להביא תוצאות בלתי-רצויות גם בענינים אחרים כו'; ועאכ"כ כשהפרישה מן הציבור תהי' בפרהסיא, כי ב"ח"ט מתאספים כולם בבית-הכנסת להתפלל בציבור, לשמוע קר"ת וההפטרות כו', ומכריזים ברבים שבשעה פלונית יתאספו כולם יחדיו לסעודת משיח, וכיון שבמשך היום (בתפילה וכו') ראוהו עם הציבור כולו, הרי העדר השתתפותו בסעודת משיח היא פרישה מן הציבור בפרהסיא, כך, שהנהגה כזו מושללת לגמרי¹⁷.

ושם ע' 57: "...ע"פ כל האמור לעיל מובן עד כמה נוגע ומוכרח קיום המנהג דאכילת סעודת משיח באחרון של פסח גם ע"פ נגלה דתורה וכו'".

10) אחרון של פסח תשמ"ח - התועודיות ע' 173. וראה אחרון של פסח תש"ג - התועודיות ע' 79: "שמנהג זה שייך לכל אחד ואחד מישראל, דאף שההתחלה בזה היתה בקשר לתלמידי הישיבה, הרי, שבנים הכי אחרונות ובחצי כדור התחתון דוקא הצטרפו למנהג זה רבים מישראל, ועד לכל אחד ואחד מישראל וכו'".

וראה אחרון של פסח תשמ"ט - התועודיות ע' 59: "...ובשנים האחרונות הולך ומתפשט ונעשה מנהג פשוט בכל מקומות מושבותיה של א"ש, אצל כל אלה השייכים ומצטרפים לא"ש - באופן דמוסיף והולך, כפי שרואים במוחש שהשפעתם של א"ש הולכת וגדלה ומתפשטת ומתקבלת בנקל יותר כו', ועד שאפילו אלה שבכמה וכמה עינים ומנהגים (כולל ובמיוחד בעיני אכילה ושתי') אינם שייכים לא"ש, נתפשט גם אצלם המנהג דשתיית ד' כוסות באחרון של פסח". ושם ע' 60: "...אשר מידי שנה בשנה הולך ומתפשט וניתוסף ומתפשט עוד יותר (כלל), עד שסוף כל סוף יגיע ויתקבל המנהג בכל בית יהודי". וראה אחרון של פסח תשנ"א - התועודיות ע' 86: "עד שבדורנו זה נעשה מנהג פשוט והולך ומתפשט אצל רבים מבני ישראל (ועד לכל אשר בשם ישראל יכונה) בכל תפוצות ישראל¹⁸".

11) ראה אחרון של פסח תשמ"ח - התועודיות ע' 173: "ובנוגע לפועל - בודאי יקיימו עתה מנהג זה, על ידי זה שבאי-כח הנהלת הישיבה יחלקו ד' כוסות לכל המסובים כאן". וראה אחרון של פסח תש"ג - התועודיות ע' 79: "...תתן הנהלת הישיבה ד' כוסות לא רק לתלמידי הישיבה, אלא גם לכל הנאספים כאן, בביהכ"ס וביהמ"ד של ל"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו".

12) אחרון של פסח תשמ"ט - התועודיות ע' 60: "המעשה הוא העיקר (לא רק המחשבה, הדיבור או השמיעה, ע"ד המנהג דשתיית ד' כוסות בסעודת משיח, כי אם, הקיום בפועל ממש) . . . והן בנוגע להפירסום והפעולה על הזולת, שעדיין יש שהות באחרון של פסח זה לפעול על עוד יהודים שיקיימו המנהג דשתיית ד' כוסות".

13) "זהירות משיכרות, ח"ו היפך הציווי והיפך הרצוי כו'".

14) אחרון של פסח תשמ"ח - התועודיות ע' 173.

15) מאמר ד"ה החתרים תשמ"ט - סה"מ מלוקט ח"ג ע' קטט הערה 20: "באמירת המאמר הוסיף כאן בתור ענין בפ"ע: ובודאי שכל אחד ישלים ד' הכוסות, וגם אלה שספק . . . וכאמור, שעל ידי זה מקרבים הגאולה העתידה". וראה אחרון של פסח תשמ"ט - התועודיות ע' 62: "אלה שיש להם ספק אם השלימו שתיית ד' הכוסות . . . (הן בכמות, והן באיכות, בנוגע לכוונה כו') - ישלימו באופן שיצאו מידי ספק, כמובן ופשוט, שענין נעלה כזה (ד' כוסות הקשורים עם הגאולה העתידה, כ"ל בארוכה) צריך להיות באופן ודאי וברור (ללא שום ספק)".

16) תשמ"ט שם ע' 59-60: "ויש להוסיף ולבאר הקשר והשייכות דגאולה העתידה למספר ד' . . . שמספר ד' רומז על שלימות העולם שתהי' בגאולה העתידה (לאחרי גמר ושלימות 'מעשינו ועבודתנו') - שהעולם יהי' מוקף מכל ד' רוחותיו, בציור של מ"ם תמונה, שרומז על הגאולה. ועוד רמז בזה - ע"פ מ"ש בהפטרות היום אודות הגאולה העתידה 'ואסף נדחי ישראל ונפוצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ'. וגם שם שכתב שנתו ארבע כוסות, אבל הי' חסר אצלם בכוונה המתאימה והראוי' (בקשר ובשייכות לגאולה העתידה) - ישתו עוד הפעם . . . ויהי' שכא"ל יקיים המנהג דשתיית ד' כוסות כדבעי, מתוך כוונה המתאימה והראוי', ומתוך שמחה אמיתית".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולזכות הרה"ת ר' אברהם משה זוגותו מרת לבנה בינה שיחיו גרינשטיין

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or:www.iChossid.com

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

לנגן הניגונים של רבותינו נשיאינו

יב. [ב"סעודת משיח" אחש"פ תש"נ אמר:] אף שאין זה דבר הרגיל, אלא דבר חידוש – ניגנו עתה כל שבעת הניגונים הידועים של רבותינו נשיאינו, בהזכרתם שמותיאם: החל מהבעש"ט והמגיד, אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, הצמח-צדק, אדמו"ר מהר"ש, אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע, וכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו.¹⁶

בארץ-ישראל

יג. בארץ ישראל אוכלים סעודת משיח (וד' כוסות) בשביעי של פסח.¹⁷ [יד. בקביעות שנה זו ששביעי של פסח חל בערב שבת – בודאי ימצאו אופן המתאים לערוך סעודת משיח בו ביום, ולהמשיך ולהוסיף – באופן ד"כפלים לתושי" – ביום השבת שלאחרי זה].¹⁸

הכנה לימי הקיץ

טו. ענינים השייכים לאחרון של פסח, סיום החג – שלאחריו מתחילים ימי הקיץ: א) בנוגע לפעולות בענין החינוך – להשתדל שגם בימי הקיץ יקבלו ילדי ישראל חינוך על טהרת הקודש, ועל כל פנים חינוך הכשר, במחנות-קיץ הכשרים, עד לטהרת הקודש, לרשמם בעוד מועד וכי.¹⁹

טז. בנוגע לעניני עבודה דברור המידות – כמ"ש רבינו הזקן בסידורו שנוהגין לומר פרקי אבות פרק אחד בכל שבת שבין פסח לעצרת, וטעם הדבר – כמבואר במפרשי מסכת אבות – שבימי הקיץ מתגבר טבע העולם כו', ולכן יש צורך להוסיף בעבודה דברור המידות.²⁰

כינוס תורה

לערוך כינוס תורה באסרו חג, או בסמוך לו, בכל מקום

א. יש להזכיר ולערוך אודות המנהג בשנים אחרונות לערוך "כינוס תורה"²¹ למחרת הפסח (נוסף לה"כינוס תורה" שנערך בחג הפסח עצמו, לאחר ימים הראשונים), כנהוג כאן, ונתפשט גם בעוד כמה וכמה מקומות (ומסתמא נוהגין כן גם בארץ ישראל).²²

ב. בכל התועדות לפני אסרו חג, כ"ק אדמו"ר מלך המשיח מזכיר²⁴ [ולפעמים מצוה להכריז²⁵ ע"ד הכינוס תורה, ומשתתף בעצמו באמירת ענין

16 אחש"פ תש"נ – התועדות ע' 83.

17 אחרון של פסח תנש"א הערה 77 – התועדות ע' 86: "ולהעיר שגם הפטורת היום ב"שירת דוד" קשורה עם הגילוי דמשיח בן דוד, ונאמרת לכבוד משיח, ועד"ז קריאת היום בשירת הים, שסיימה וחותמה ע"ד הגאולה העתידה – "תביאמו ותטעמו בהר נחלת גו' מקדש אדני-כוננו ידך", כש"ה ימלוך לעולם ועד", "לעתיד לבוא שכל המלכה של"ו".

18 שיחת ערב חג הפסח תשמ"ח – התועדות ע' 76: "כולל גם בארץ ישראל, ששם יערכו סעודת משיח בשביעי של פסח, וגם בקביעות וכו'".

19 אחרון של פסח תשמ"ח – התועדות ע' 174: "כאן המקום להזכיר כמה ענינים וכו'". וראה שם ע' 151.

20 אחרון של פסח תשמ"ח שם: "והתחלה בזה – קבלת החלטות טובות ביום השבת שממנו מתבדך השבת שלאחרי הפסח (שבו מתחילין לומר פרקי אבות)".

21 ראה ש"פ אחרי תשמ"ט – התועדות ע' 68: "א מהטעמים למנהג שהונהג (כבר כמה שנים), שבהמשך ובסמיכות לחג הפסח, יעשה "כינוס תורה" . . שכל"ש שק"ט ומפלים בדברי תורה – כי בהמשך לחג הפסח מתחיל מחדש הענין ד'משה קיבל תורה מסיני' תושב"כ ותושב"ע (וכל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש), במילא היה זה זמן המתאים להוסיף בלימוד התורה, והגם שהכינוס תורה הוא מנהג ישראל (ולא חיוב) – הרי מקיימים ע"ז – בשעת הכינוס – מ"ע מן התורה דוד' ודוד' רבים, וביחד עם זה – עם הרגש והתלהבות שניתוסף ע"י מנהג וע"י רבים".

וראה יום ב' דחג השבועות (התועדות ב') תשמ"ט – התועדות ע' 294: "שגם השיעורים שהם מזמן לזמן, ועד כמה פעמים בשנה בלבד, כשהם באופן של קביעות, יש להם תוקף כמו ענין תמיד, כפי שמצינו בקרבנות, שכל קרבן שישלו זמן קבוע דוחה שבת, כמו קרבן תמיד שזמנו בכל יום ממש הכונה היא – להמנהג שנקבע מכ"כ שנים ובכ"כ מקומות לערוך "כינוס תורה" לאחרי ובסמיכות לכל א' משלש רגלים . . כולל ובמיוחד חג השבועות, שלהיותו "זמן מן תורתנו" היה זה הזמן הכי מתאים לעריכת "כינוס תורה".

22 ראה יום שמחת תורה תש"נ – התועדות ע' 250: "ומסתמא נוהגים כן גם בארץ ישראל, ואדרבה, מכיון שבא"י חוגגים שמע"צ ושמת"ת ביום אחד, נשאר יותר מקום כו' בשביל אסרו חג".

אחרון של פסח תשמ"ט – התועדות ע' 61: "ויהי רצון שיתוסף ויתפסח ייתקבל בכל שאר המקומות".

24 בשיחת יום ב' דחג השבועות – התועדות ב' תשמ"ט – התועדות ע' 294: "וכפי שהכריזו אודות "כינוס תורה" כאן". ובהערה 47: ולא רק הכרזה בדיבור, אלא גם במעשה בפועל – שמערב יו"ט הדפיסו באותיות מרובעות, והדביקו ע"ג הכותל דבית-הכנסת וביהמ"ד, באופן שאי אפשר להסיר בשבת יו"ט, היינו שנעשה חלק מהכתל, וע"ז חלק מהבנין כולו, כו'. וראה יום ב' דחג השבועות תש"נ – התועדות ע' 293: "וכן יש להזכיר אודות עריכת "כינוס תורה" במוצאי יו"ט, והמשכן לאחרי שבת פ' נשא, וכו'. וראה אחרון של פסח תשמ"ט – התועדות ע' 78: "כרגיל בכל שנה – יש להזכיר גם אודות המנהג דעריכת כינוס-תורה באסרו חג".

25 אחרון של פסח תשמ"ט – התועדות ע' 61: "ולכל ראש – יכריזו ע"ד הכינוס תורה, המקום

בנגלה תורה²⁶ [בענין שהזמן גרמא כמו בהשיעור רמב"ם²⁷, או הזמן כו'²⁸. ג. מי שאין ביכלתו²⁹ (מאיו סביבה שתהיה) להשתתף בגופו ישתתף במחשבתו, וכיון שבמקום שמחשבתו של אדם שם הוא נמצא, הרי זה נחשב כאילו נמצא בגופו בהמקום שבו נערך הכינוס-תורה.³⁰

ד. להשתדל בפירסום מנהג זה בכל שאר המקומות שעדיין לא נהגו כן – שגם במקומות אלו יערכו "כינוס תורה" בהמשך ובסמיכות להימים טובים, ב"אסרו חג", או בימים שלאחרי זה, באופן שיוכל להיות "ברוב עם", כפי תנאי המקום.³¹

ה. כשמחרת הפסח הוא ערב שבת – מתחיל ה"כינוס תורה" בערב שבת, והמשכו ביום ראשון לאחרי השבת, שאז, יוכלו להשתתף בה"כינוס תורה" גם מערי השדה, ואם יוסיפו גם לאחרי יום ראשון – מה טוב ומה נעים.³²

ו. שידפיסו בקובץ הדברי תורה שמדברים בעת הכינוסים (בקלף נאה ודיו נאה כו'³³), שגם אחרים יוכלו ללמוד בזה, ועל ידי זה – יהי "והעמידו תלמידים", עד ל"תלמידים הרבה" [שזהו גם התכלית של הכינוס תורה].³⁴

והזמן, וכל שאר הפרטים הקשורים עם הכינוס-תורה, והעיקר – שכולם ישתתפו בהכינוס-תורה". [בענין ההכרזה ע"ד כינוס תורה ראה גם יום ב' דחג השבועות – התועדות ב' תשמ"ט – התועדות ע' 298: "ואח"כ צוה ל"ק אדמו"ר שליט"א להכריז ע"ד ה"כינוס תורה". אחרון של פסח תש"נ – התועדות ע' 175: "אחר כך צוה להכריז אודות ה"כינוס תורה". ועוד].

26 ראה יום שמחת תורה תש"נ – התועדות ע' 250: "וכרגיל גם להשתתף באמירת ענין בנגלה דתורה, על"פ בקיצור, באופן של נקודה כו'. וראה ש"פ אחרי תשמ"ט – התועדות ע' 298: "נהוג בכל אסרו-חג לערוך כאן מינוס תורה . . ורגיל גם להשתתף באמירת ענין בנגלה דתורה, על"פ בקיצור, באופן של נקודה כו'. וראה ש"פ אחרי תשמ"ט – התועדות ע' 72: "ה'ז' הזמן הנמצא להשתתף בה"כינוס תורה" ע"י אמירת ענין בנגלה דתורה (כנהוג בכל "כינוס תורה") ועל"פ לעורר על ענין הדורש שק"ט כו', אשר, בודאי יעינו בהשק"ט כו'. וראה אחרון של פסח תשמ"ח – התועדות ע' 174: "וכברו השתתפות בכינוס תורה". יום שמחת תורה תש"נ – ע' 238: "יש להזכיר ולהכריז גם אודות ה"כינוס-תורה", כנהוג בכל השנים, ועאכ"כ בשנה זו, "שנת נסים". ראה תשמ"ח יום ב' דחג השבועות – התועדות ע' 435: "נסיים בדבר המשמח – להכריז ע"ד הכינוס-תורה שיתקיים מחר, אסרו חג ולהזמין את כל המסובים כו', ונהוג בכל שנה – לומר גם ענין בנגלה דתורה בתור השתתפות בכינוס-תורה". וראה שבת בראשית (ב) המשך לשמ"ח תשמ"ח – התועדות ע' 366: "כריזו אודות הזמן והמקום שבו יתקיים ה"כינוס-תורה". וכנהוג – תהי' גם השתתפות בכינוס-תורה".

27 ראה יום ב' דחג השבועות תש"נ – התועדות ע' 283: "ובודאי ידונו בזה בהכינוס תורה שמתקיים למחרת היום, כדי לקשר עם לימוד השיעורים השייכים לזמן זה, ובנד"ד שיעורי הרמב"ם".

וראה שיחת אחרון של פסח תש"נ – התועדות ע' 78: "ויש לקשר עם המנהג שנתפשט ללמוד שיעור יומי ברמב"ם שהשיעור דאסרו-חג הוא סיום הלכה וספר שלם, והתחלת הלכה וספר חדש . . וכיון שביום שלומדים שיעור זה נערך גם כינוס-תורה ע"פ המנהג מכמה וכמה שנים (עוד לפני התקנה דלימוד הרמב"ם), לכן יש לקשר הסיום ברמב"ם עם הכינוס-תורה".

וראה ש"פ אחרי מבח"ה אייר תשמ"ט – התועדות ע' 72: "ומכיון שבדרך כלל ההשתתפות ב"כינוס תורה" היא בהתועדות דאחרון של פסח, שבו סיימו הלכות תרומות ברמב"ם . . מתאים שההשתתפות ב"כינוס תורה" תהי' בשק"ט בדברי הרמב"ם וכו'".

28 ראה יום שמחת תורה תש"נ – התועדות ע' 251: "כרגיל יכריזו עתה פרטי הדברים בקשר לכינוס-תורה, ויהי' שיהי' בהצלחה רבה".

ראה גם שבת בראשית (ב) המשך לשמ"ח תשמ"ח – התועדות ע' 371: "ויהי' שה"כינוס-תורה" יהי' בהצלחה רבה ומופלגה, ובאופן דפעולה נמשכת – שנת תורה, ושנת שמחת תורה וכו'".

29 אחרון של פסח תשמ"ט – התועדות ע' 61: "והעיקר – שכולם ישתתפו בהכינוס תורה . . בגופו, ומי שאין ביכלתו וכו'". וראה שם ע' 296.

30 אחרון של פסח תש"נ – התועדות ע' 78: "ובפרט שמעלת המקום שבו נערך הכינוס תורה – ביהכ"ס וביהמ"ד של ל"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו – מועילה ומסייעת להחשב כמו שנמצא גם בגופו".

31 יום ב' דחג השבועות (התועדות ב') תשמ"ט – התועדות ע' 294: "וכאן המקום להציע שישתדלו בפירסום . . ויש להוסיף, שבנוגע לכל הענינים . . יש נתינת-כח מיוחדת (לא רק מהענין דמ"ת, אלא) גם מהענין דהקדמת נעשה לנשמע לפני מ"ת, היינו, שגם כחסוד בהבנה בשלימות בכל ה"ל", יש לעשות זאת גם באופן של הקדמת נעשה לנשמע".

וראה אחרון של פסח תשמ"ט – התועדות ע' 62: "...כולל גם ההכרזה וההתעוררות שחילטו עתה לערוך "כינוס תורה" גם במקומות שמאיה סביבה שתהי' לא הנהג עדיין מנהג זה. ויהי' שמהם יראו וכן יעשו גם בכל שאר המקומות, ובפרט כשרואים שמוסיפים עוד יותר (במקומות שכבר נתקבל המנהג) – הן בכמות והן באיכות, כולל גם הוספה במספר המשתתפים בה"כינוס תורה" יותר מאשר ע"ד הרגיל בשנים הקודמות, ומתוך שמחה וטוב לבב". וראה ש"פ אחרי תשמ"ט – התועדות ע' 69: "כדאי לעורר את בני ישראל בכל מקום ומקום האפשרי, שדבר נכון וטוב מאד שיעשו "כינוס תורה", בימים אלו בשבוע זה (בסמיכות לחג הפסח), או על כל פנים בשבת הבא או בימים שלאחרי זה (בכל מקום לפי תנאי המקום והזמן), ובמקומות שכבר עושים "כינוס תורה" – יוסיפו בזה, בכמות ובאיכות".

32 משיות אחרון של פסח תשמ"ט – התועדות ע' 61-62: "משא"כ בערב שבת, שלא יוכלו לבוא ולהשתתף בה"כינוס תורה" כדי לא יגרע במעשיהם ועבודתם ופירותיהם במקום מושבם ביום השבת".

33 שם: "שעל ידי זה ישנם הדברי תורה באופן ד'חשיב לפניהם', [שכולחן הערוך מוכן לאכול לפני האדם".

34 ש"פ אחרי תשמ"ט – התועדות ע' 71: "...ומזה גם הלימוד בנוגע ל"כינוס תורה" . . שתכליתם צ"ל גם "והעמידו תלמידים הרבה". אחד מהדברים לוודא זאת – על ידי זה שמדפיסים בקובץ וכו'".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולזכות הרה"ת ר' אברהם משה זוגות מרת לבנה בינה שיחיו גרינשטיין

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באתר: www.moshiach.net/blind,or:www.iChossid.com

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד